

عنوان مقاله:

بازخوانی آیه های جزء بیست و هشتم قرآن در ساختار استعاره مفهومی (واکاوی بر اساس نظریه لیکاف و جانسون)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مریم هاتمی - دانشجوی دکتری، رشته زبان و ادبیات عرب دانشگاه بوعلی همدان

مرتضی قائمی - دانشیار دانشگاه بوعلی همدان

خلاصه مقاله:

استعاره مفهومی رویکردی است که مفهوم مورد نظر را بر پایه تصویرسازی ذهنی قرار داده است. به عبارتی، رویکردی است بدیع که محور استعاره را نه تنها در کاربرد و کاربرد بلکه در فرآیند آن، بر مفهوم انتزاعی و ذهنی قرار داده است. این پدیده زبان شناختی نوگرا، اولین بار توسط لیکاف و جانسون مطرح شد. اصلی ترین چالشی که این دو زبان شناس آنرا مطرح کرده اند؛ حکایت از آن دارد که استعاره در مفهوم سنتی، تنها در واژگان واقع می شود در حالیکه بنا بر دیدگاه ایشان، علاوه بر لفظ در معنا و تصور هم قابلیت اجرا دارد. به دیگر سخن، استعاره مورد نظر ایشان، علاوه بر ساخت متنی، مفهومی انتزاعی و ذهنی هم دارد که اتفاقاً هدف اصلی از آن، همان تصور و مفهوم انتزاعی است. از این رو در طرفین استعاره حوزه مبدا و مقصد، بدون شک منشای ذهنی دارد. مطالعه متون، بر پایه معناشناسی شناختی، میتواند امکان تفسیر و تبیین بسیاری از گزاره های انتزاعی را ممکن سازد. بر این اساس می توان بسیاری از منویات الهی را در کتاب آسمانی، برای مخاطب از طریق مفاهیم انتزاعی تشریح کرد تا مفاهیم بنیادین و دور از دسترس، برای تفهیم بیشتر در دسترس پژوهشگران قرار گیرد. هدف این پژوهش آن است استعاره های مفهومی جزء بیست و هشتم قرآن را بدین منظور تبیین نماید.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم؛ استعاره مفهومی؛ جزء ۲۸ قرآن؛ لیکاف و جانسون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1445639>

